

ногого представництва політичних інтересів українського народу Галичини — вважає потрібним і кінцевим даліше існування Загальної Української Ради для репрезентації загальних інтересів всего українського народу — передовсім для справ українського січового стрілецтва і справ зайнятих українських областей, і визнає Загальну Українську Раду і Українську Парламентарну Репрезентацію до розмежування своїх агенд у висше наведеном напрямі.

На сім нараді о год. пів до третьої по пол. перервано; дальші реферати про відбудову краю відбули ся по пол. о 5 год.

Краєвий Виділ Галичини у Цісаря з чолобитнею.

ВІДЕНЬ. Тиб.) Цісар прийняв вчера по лудни чолобитну депутацію австро-німічних представників Горішної Австрії, Зальцбурга, Стірії, Каринтії, Країни, Горіші і Градиски, Моравії, Шлеска, Тиролю і Форарльбергу, Галичини і Буковини.

Іменем галицького представництва промовив краєвий маршалек Незабитовський тими словами:

Промова маршала.

Найдостойніший Пана, Наймілостивіший Цісарю і Королю, Наймілостивіша Цісареві і Королеві:

Іаучи за голосом наших сердець, наближаємо ся до стін найвисшого Престла зі словами найд-бшої пошани і найвірнійшого привітання. Приходимо, як представники народу польського і українського, що заселяють Королівство Галичини і Володимирії з Великим Князівством Краківським.

Почуванем вячності ворухить нас память про добродійства, які подала нашму країні Найдотойніша Династія, а особливо незабутий, великодушний Попередник Вашої Цісарської Величності, який іаучи за своїм почутем справедливости, запевнив йому основи здорого розвитку, що відповіли історичним прикметам і по облыє задоволенням релігійних і національних потреб.

Последня незабута, найвисша маніфестація з дня 5. надолоти минулого року заповує нам розширене самоуправня краю аж до тої повноти, яка досте ся погодити з принадлежністю до Монархії і її розвитком, що від давня було цілком наших краєвих репрезентацій.

Таке розширене законодавчої і виконуочної власти краю дасте нам можливість енергійної діяльности в області культурного і господарського дигнення рідного краю Оставляючи права, як горожан держави, і свободу, особить воно одночасно матеріяльним і духовним інтересам Монархії, бо її велич і сила, як досі, так і на будуче остане нашим горячим бажанем.

Першою найважнішою цілю нашої праки буде відбудова краю, який підчас війни шкідливо в його межах вже майже від трьох літ, стає жертвою повного знищення.

(По українськи.) Не зможемо того довершити при власних силах, числимо отже на поміч цілої Монархії, в сильній надії, що ту поміч одержимо. Бо цілий наш край з поміттю не остане поведи інших що-до жертв крові, а ми до жертв майна певно їх перевищимо.

(По польськи.) Найдотойніший Пана! Щоб Тобі судило ся заклучити неб-вои з несправедливими силами, почесний мир для власти і добра народів, живущих під Твоім скиптром, Щоб Тобі судило ся також як найдовше здержати в своїй справедливій руці скиптр Твоїх Предків, Боже оціни, Боже благослови Намого Найдотойнішого Цісаря і Короля.

Відповідь Цісаря.

Дякую за вислови почувань лясальности і вірности висказані іменем Мого Королівства Галичини. Б для мене сердечною радістю, що з Ваших уст почува я запевнене привітання до Династії і вячності яка запевнене Могом стрілецтвом Дідом розширення прав самоуправня Галичини з нагоди проголошення самостійного Польського Королвства.

Бажаю/щоби той край, який в теперішній війні, приносячи тяжкі жертви, дав нові докази привязанія і нескитної вірности підліс ся до зведення мертвої відносини при тісній співдьяльности заселюючих його народів і при молочі Мого правительства до успішного розвитку національного і господарського, на який воєні заслужив за понесені жертви крові і майна.

Вірна і Мому батьківському серцю близька людність може бути певна, що Мое правительство при гоїюю ран, завданих краєвом серед героїської оборони сїдних границь держави, буде діяльно помічати.

(По польськи.) Дякую Вам сердечно за чолобитну, зложеноу Мені іменем людности Мого гарного краю і прошу, щоби Ви тій людности переказали Мій цісарський привіт.

(По українськи.) Будьте також певні, що все буду пам'ятати про той тяжко навішений війною край.

Заострене підводної війни.

Щіз нашого постійного дописувача.

Відень 31. січня 1917.

По тридцятилітнім проливні крові переходить сей війничий вийна у найстрашнішу фазу. Коли центральні держави годі було наближати концсь війни мировими пропозиціями, відкинувши зневажливо антантом, то успіх сей бажують вони досягнути заостренням підводної війни, з яким загаль наш в хвиль, коли появлять ся ці стрічки друком, вже певно буде познакомлений на основі телеграфічних переданих пот до Зєдинених Держав та других неутральных, та розмови австро угорського міністра заграничних справ гр. О. Черніна з представником американської журналістичної спілки.

Морські простори докола Англії й Франції та Середземне море оголошують центральні держави тереном, де вже всякий ворожий а то й неутральный корабель неминуча загибель від підводних човнів, які воювати муть тепер без всякої пошки.

Для взаємної комунікації неутральных держав між собою полишено значні шляхи, по яких вони можуть безпечно проїздити.

В дипломатичних кругах центральних держав розумють добре ше заострене підводної боротьби відкусть неутральной держави прикро, але при тім наліють ся, що вони признають неминучість тільки такого аходу. Саче огляд на неутральной держави казан центральним державам так довго здержуватись від безпощадного приніня так успішного оружя як підводної човна, за чим побивали ся зі всею рішучістю такі свідомі моряки як б. адмірал Тріпід. Саче факт, що моряцькі круги так побивали ся за заостренням підводної боротьби, є на думку дипломатії центральних держав дказом, що заряджане тепер заострене війни не може ослабити центральних держав.

Коли на мирові пропозиції центральних держав прийшла глухлива відповідь антанту, коли виразне підчеркнено, що центральні держави ведуть тільки оборонну війну, дало йому можливість відкувати ім грабницькі цілі, і на черкнуті при тім нестягну карту бузучої Європи, та коли во сім послідувало ше й заострене бльовяди проти неутральных, то на се могла бути тільки одна відповідь, а саме заострене підводної війни.

На сей важний крок заважили ся провідні особи центральних держав не без вірої розваги, не без належного підготованя та не без обчислення всіх наслідків, які він може потягнути за собою.

Проходить страшна, жорстка фаза війни, та дипломатія центральних держав надієть ся, що безоглядне приніня так страшого оружя як підводної човна єдино може наблизити хвилю всім бажаного мира.

Яр. В. К.

Виселенці у занятій часті Галичини.

„Кіев. Мисль“ доносить, що головний повноважник для приміщення виселенців звернувся до відділу допомоги фронтового комітету з пропозицією зорганізувати викивлене в районі „С“ корпусу, відки має бути виселених у глибокій вал до 2000 людей, переселених яких при холоді й лихій стані комунікації було би дуже трудним. Відділ робить заходи, аби наладити викивлене, одначе справа зустрічає перовни іза трудностей достаи живности. По обчисленю районної управы центральної Галичини безплатного живлення потребує там до 100000 душ, а поки що одержують його тільки коло 20000. Кадри тих, що потребують такої допомоги, постійно доповнюють ся виселенцями з під воциї.

(Ф. К.)

Внутрішнє положенє в Росії.

„Times“ про новий царський указ. — Правительство і Дума. — Консервативний бльон.

З приводу царського указу до нового преиздента міністрів кн. Голіцина доносить лондонський дневник „Times“ з Петрограду:

В царській указі висловлені, що правла, гідні подиву привички, а саме, що Росія ршила ся бороти ся далі аж до побіди, одначе нема в ній відповіді на пекучі догаганя членів Думи, які знаходять серед народу й армії живий відгук, а саме, щоб зведено правительство, яке відповідало би парламентови. Видно, се догаганя не може бути спомнене, доки впливові міністри не глухі на догаганя публічної опінії. Авдієнція преиздента Думи Родзянко скріпляє вражінє, що цар хоче задержати кабинет Голіцина. Отже нового царського указу, який алагіани би внутрішню кризу, не можна ждати, і ся коза остє постійною. Менші уступки, як іменоване Сазонова амбасадором в Лондоні і обіщанє алагідненя вишклових законів проти Жидів, не вистарчаєть, щоб опозицію заставити до мовчаня і алагідненя недовіри до правительства. „Русское Слово“ доносить, що 17 високопоставлених і дуже впливових осіб підписали пропантє письмо, яке дійшло до рук царя, з догаганєм анесеня невідповідального міністерства. Найголо-ніші дневники прилучають ся до сього догаганя як найважніше. Прим. „Нов. Время“ пише: „Патріотичний заезд, який панував з початком війни, перекинуючи ся в діло, змаганя народу розвинути фабричні муніципії, щоби працювати разом з війском, все те спараліжовано виключно на приказ бюрократії. Бюрократія бичила в тих змаганях не безпеку для свого монополію. Відкужене між правительством і публічною опінією мусіло валнути на настрій цілого народу. Запал швидко зник і замість співробітництва всіх сил держави, тепер радо заповідженого з початком війни, почала зростати пропасть між народом і правительством. З найгіршими почуваннями сьвідать народ за сич процесом, і нині ми більше ніж коли віддалені від того співробітництва в інтересі війни і побіди“. Стільки „Нов. Время“. Проба утворити бльок правців очевидно не вдала ся. Парламентаристи всіх конституційних партій оголосили висліл нарад з виборками з усіх частей держави Подьяляюча більшість виборці в похваляє політику поступового бльоку й казали, що стоїть непохитно при догаганю установавля відповідального правительства. Ка-

жуть, що Голіцин має виробити програму нового законодавства. Одначе політичні реформи не будуть переведені. В сій справі правительство має держати ся слів царя, що реформи мають прийти аж по війні.

До „Frankf. Zig.“ доносить з Стокгольму: Обережні критики опініують теперішнє положенє як переходову стадію без означених ліній і тенденцій. Російські газети старають ся статями про розумчлвіи вигляди Німеччини зкрити своїм читачам очі на поважні відносини в Петрограді й Москві і рівночасно оголошують, що правительство на випадок особливий підій розширило повноважстє деяких властей обох міст і виробило докладний план зріджень, які показали ся би конечними. В дьських кругах — як доносить „Бирж. Ведомости“ — не вірять офіційному поясненю, що Думу відложено на ново тому, бо нова рада міністрів мусить мати час зорієнтувати ся про нові пекучі справи. Посли кажуть, що сподієть дождити ся поки що найліпшою відпоідєю за тактику правительства, одначе засіданє буджетової комісії, яка має зійти ся в найближшій днє і заняті ся бюджетом міністерства внутрішних справ, викликає напруженє. „Реч“ прикладє заяву кн. Голіцина, що Дума має зійти ся 25. січня, одначе в дійности вже при його іменованю було все уложене. Особливо підорло й діяною є тодішня заява реакційно „Земщици“, що коли-б Думу відіслано додї, можна би числити на дуже швидке закінченє війни. „Русское Слово“, яке заповідає швидко подорож Ласйда Джорджа до Росії й каже, що він інтересуєть ся передовсім присю грошаківських інституцій. — пише, що Протопопов ршуче заповіл розьязанє Думи й нові вибори, коли поступовий бльок буде вести далі свій дотеперішній курс.

Міністерство внутрішних справ пракає тепер головню над поліційними відомленнями про шкідливу діяльність робітничьих груп“. После Гучкова як голову центрального воєнного комітету завязано дати докладні відомости про час і місце нарад робітничьих груп.

В Петрограді відбувають ся тепер переговори в справі утвореня нового консервативного бльоку з уїх прямих членів Державної Ради й Державної Думи.

Відирте старинної української ікон.

Як доносить „День“ із Харкова, на зборах харківського єпархіального церковно-археологічного товариства архимандрит мелецького монастиря волинської єпархії Алексій подав вістку про археологічне відкриття величезної ваги. В 1915 р. в театру війни з мелецького монастиря на Волині евакуювано до Харкова старинний чудотворний образ Миколи Чудотворця. При огляді образу замічено, що дошка потріскала і живопис осипувала ся. Докладний розгляд живописи спеціалістом художником виконав, що під верхнім образом був другий, первісний; по зняттю першої верхньої верстані показав ся первісний оригінальний образ. На думку авторитетного спеціаліста Гордєєва образ є ключем для вивчення найдавнішої української іконописи XV—XVII ст. (Ф. К.)

Відносини Франції до Америки.

Поанкаре про війну і мир та воєнні цілі Франції. „Deutsche Tageszeitung“ переповідає за „Matin“ розмову, яку мав з президентом Поанкаре американський журналіст Маршалл. Перше питання Маршалля було: „Чи можна і подати до відома Америки, що Франція є нашим приятелем, хоч ми не бемо ся по її стороні?“

Поанкаре відповів, що давні спомини співдні і внутрішні уладження обох держав звязують обі держави. Теперішня війна, яку зажегла Німеччина, тільки затіснила французько-американські взаємини. Сполучені Держави, що правда, остали нейтральними, але проте прояви американських симпатій є вродо захоплюючі, так само, як і вияви моральної солідарності та вагани до витриваня в боротьбі. Америка певно знає те, що Франція беть ся не тільки за свою свободу і національну честь, але і за права людини та волю народів. Нарушеня бельгійської нейтральности державою, яка її заporučила, надає тій війні символічне значення.

Про ноту Вільсона висловив ся Поанкаре, що він знає про світлий ум президента, однак він не має права в боротьбі за людство зложити оружа, заки можна буде заклучити гуманний мир. „Се певне — говорив голова французької держави — що Німеччина, яка від сию жору поводить ся так, немов би вона була побідником, хоч вона не може сумнівати ся про найближше побідженя її, не є зріла до такого мира“.

Маршалл питав опісля, чи Франція уважєє віддати її утрачених країв суцїним услісєм мира.

Поанкаре відповів: „Франція була терпелива і старала ся усунути з дороги в її причини конфлікту. Вона виявила терпеливо, що всі провокації як справа Танжера і Агадіра, вона стерпить. Та винні, коли їй без причини виповіджено війну, коли полила ся її кров з вини противника — чи могла би Франція не жадати сатисфакції, яка осноувала ся би на праві і справедливості?“

Англія хоче задержати німецькі кольонії.

ЛОНДОН (Ткб). Міністер кольоній Льюнг висловив у Вестмінстері промову, в якій сказав, що зі здобутих німецьких кольоній уже жадна ніколи не верне під німецьке панованє.

Пересунене російських війск в Фінляндії на фронт коло Риги.

КОПЕНГАГА (Ткб). „Berl. Tidende“ доносить з Гагаранди: З певного жерела підтверджують, що в останній часі перевезено російські війска з Фінляндії на фронт коло Риги, де вони брали участь в боях. Перевозене сїх війск спричинило велику недостачу залізничних возів, наслідком чого мусліи обмежити товарний рух.

Американський імґраційний закон проти анальфabetів.

„Veto“ Вільсона. „Frankfurter Zig.“ доносить з Нью Йорку: Вільзон вложив „veto“ проти діянованого імґраційного закону, який хоче заборонити анальфabetам вступ до Америки. Одначе зачуваєт ся, що конгрес перейшов над сїм спротивом Вільсона до денного порядку.

Війна зближаєть ся до кінця ?

Мир буде заключений в Еспанії ?

МАДРИД (Іскрова телеґрама корреспондента п. к. Кор. Бюра) „Deblie“ й інші дїєвники доносять, що провідник консерватистів Дато сказав на бенкеті перед приятелями, що світова війна зближаєть ся до кінця та що мир буде заключений правдоподібно в Еспанії.

„Не з банку довіря!“ не можемо нікому вислати „Діла“ на кредит, навіть своїм найпевнішим передатникам, а тільки тому, що за всі матерьяли мусимо платити готівкою, і то в десятиєро дорожше, як в часах мира. Тому просимо до

5-го кожного місяця надсилати передплату, бо в противнім разі тогож дня здержимо передплату.

Змаганя нейтральних до мира.

Нові верові пляни Вільсона. — Вільзон планує на 1. марта конференцію в Гаґі.

НЬЮ ЙОРК (Прив. тел.) Орган Вільсона „World“ пише: Президент Вільзон обміркуєє два пляни, щоб наблизити ся до мира. Він хоче зааростити воюючі держави на офіційальні наради над мировим програмою, висловленою в його письмі до сенату. Другий плян полягає на тїм, щоб спонукати воюючі держави, щоб їх заступники раєм з видїлом, який заїменував би Вільзон, радили над основами завїшеня оружа. В кождім разі Вільзон буде далі старати ся повзкати світ для своїх намірів.

ГАґА (Прив. тел.) В дипломатичних кругах, які мають зносини з американським посольством, подіють як певну річ, що Вільзон в короткім часі повідомить воюючі держави, що Америка є готова вислати до Гаґи своїх офіційальних заступників, коли воюючі держави так само схильні вислати своїх заступників. Конференція мала би зїйти ся 1. марта. На нїй мали би обговорювати ся предложєня мирової програми Вільсона, без вхлужєня в подробиці.

Аґітація за мировою конференцією нейтральних в Швейцарії.

ЖЕНЕВА (Прив. тел.) Швейцарські товариства, які агтують за миром, хотять звернути ся до вправительства в домагаєм, щоб воно порозуміло ся з нейтральними державами в цілі як найшвидшого скликаня інтернаціональної мирової конференції заступників нейтральних держав в Швейцарії.

Воздушні боротьби на Заході і Сході.

БЕРЛІН (Ткб). Дня 30. січня на цілім західнім фронті перешкаждала сніговина діяльність наступів. Проте наші летуни виконали ряд далеких виправ. Вночі дня 30. січня обкинули вони залізничний дворець в Альбер і важні табори війскові в Neucourt, Serre і Bray над Соммою бомбами, які важили 3000 кг. Вночі, на 31 січня обкинено залізничний дворець в Quiessourt і Nerley-le-Bois, які важили 300 кг. Кинене неприятетем бомб в Околиці Athies Nam і Nesle не мало успіху. На східнім фронті летуни помагали успішно атаковим рухам німецьких війск над рікою А. При прозорім водусі виконали наші летуни в дні 30. січня на вузькій часті фронту 50 далеких летів і кермували огнем наших батерій та перевели оглядали мимомого, що в горішних воздушних верствах температура доходить до —40° степенів. Газівно в Ризі і неприятельські залізничні двірці та обози обкинено бомбами ваги 900 кг. Оборонні батерії привневодили летуни до мовченя. По російським боцї появили ся тільки два літаки далеко поза неприятельськими лідіями.

На волинські школи

На необідну потребу удержаня 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тїм дорожші і важніші для української справи, конечні як найскорші і найбильнійші жертви.

Напор. Іван Сітинський 25 К.: п. Наталію Куличку, надпор. Мат. Сороковського, надпор. Ром. Шиняйла, хор. Клим Утриска, кад. Миколу Сітинського. — Нуся Утриска 5 К.: Марійку Смішко у Львові, інж. Ром. Куличького в Перемишлі пор. Вас. Більського в Городку, Вол. Утриска у Відні і проф. Івана Левинського у Відні. — Володимира Думія, учителька Ластавки 5 К. (Дн.): п. Тосю Мартинкову з Пацькова, п. Галю Міксидякіну учит. в Підгородцях, п. Катрю Кошиківну учит. в Чернівцях, п. Михайла Гриняка з Голого равського, п. Михайла Підлучного проф. гімн. з Романова. — о. Іван Лебедевич, Павлоком 10 К.: о. д. р. Романа Решетіла кетих, гімн. і Ярослава Константиновича в Сяноці, п. Марію Макареву в Загір'ю ад Сянік, п. Ірину Колтунокову в Люблинці новім п. Цішанів, Григорія Лебедевича в Башні горішній ад Любачів. — о. Гнат Зайць, Мадина ведка 5 К. (Дн.): о. Александр Говду з Боднарка, о. Любомира Сандовича з Долови, п. Перем'ю управ. школя

НОВИНКИ.

Участь австрійських народів в воєнних позичках із зівставленя про участь поодиночих народностей у воєнних позичках слїдує, що на загальну суму всіх воєнних позичок в квоті 18 мільярдів німецькі враї дали 15 мільярдів, на годову отже випадає тїм по 1154 К., коли 6 мільянів Чехів підписало 1/4 мільяра, або 208 К.

ня голову, в прочих 13 мільянів членів інших народів дало 1/4 мільяра або 142 К на годову. — Слягочний репертуар театру М. Сидельського у Київі. Підчас Радваних свят у театрі Л. Сидельського у Київі йшов такий репертуар: 26. ст. ст. грудня рано „Наталка Полтавка“, вечером „Ганзля“; 27. рано „Дай серцю волю — заведе в неволю“, вечером „Резіандр“; 28. рано „Бурлака“, вечером „Сїй“; 29. рано „Пошляк в дурні“, вечером „Вондарина“; 30. — 11-ий раз „Про що тирса шелестїла“; 31. „Ой не ходи Грицю“.

Український дїтечий концерт воядєн у Київі Дня 28. ст. ст. в Народній аудиторії у Київі відбув ся український дїтечий концерт колядок Виконавці — діти виселєцїв з захистів Товариства зааростити півдня Росії. Першу частину концерту становили колядки, другу — народні піснї, дїтечі гри і танці. Хор складав ся з 80 дїтей.

Резізіанє польського „Народового Комїтету“. Дня 29. січня порішила виконувати комітє польського „Начального Комїтету Народового“, що той комітє з огляду на відчинєє польського легіону польської держави Радї не має вже ніякого завданя і перестєє існувати. Для ліквідації ріжних інституцій Н. К. Р. забрано окремі субкомїтєти.

Миро-аґітація провідників анґлійських робітників і анґлійські соціалісти уладкують вселєнні збори в справі мира. На одних із зборів в Лондоні промовляв партійний провідник Філіп Снеден проти війни до послїдного жовїра і послїдного шалїга, бо такого народу, як німецький не можна знищити. Коли Німеччина згодить ся озорожити Бельгію і зааростити її відшкодованє — говорив Снеден — то не останає по за тїм вже ніяке питанє, якого не можна би розвязати дорогою переговорів.

Розвїязок у справі анґлійських дїтей і частї Галиччини. Як повідомляє „Kies, Mielz“, відділ до помочи населєню комітету під захфронту Земського Союзу одержав вістку, що губернатор Галиччини видав розпорядок навчачим дїтям по захистах відділу, бо право таке мають тепер тільки міста і села. Супроти того відділ рішив перервати навчанє там, де отенрають школи міста або села і поробити заходи, щоб одержав дозвіл вести дальше навчанє по захистах тїм, де таких шкіл нема.

Відносини Імператорський Калєндар „3 У. Р.“ якого поява прилізнула ся в значній мірі через придержанє війсковєю цензурою історії останніх стрілецьких боїв у Бережанщині, а ще близьше через технічні причини, а саме через непервїдженє нерокованє до війска складачів, які зміли складати український друк, тепер уже на укінченю і на днях появлять ся у розпродаж.

Щєєв Вільгельм тувльєним кандидатом до мирової нагороди Нобеля. Царгородські дїєвники доносять, що на запрошенє, з яким комітє нагороди Нобеля перший раз звернув ся до турецького університету, щоб той означив кандидата до мирової нагороди Нобеля, видалі літератури і права рішили предложити німецького цїсаря, бо від почірнього союзу анґлійов перший крок до мира.

Засуд генерального інтенданта в Будапешті. Дивізійний трибунал гонведів в Будапешті оголосив засуд в справі генерального інтенданта Еґєна Бюри, якого за підкупність засуджено на 8 м сїчїв вязниці, засстроєної постом що тижня, утрату уряду і всяких відзначєнь, Скопфїсковану в нього суму 6.000 К. призначено на підмогу для вдов і сиріт по офіцїрах.

